

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED]
(székhely: [REDACTED])
meghatalmazással igazolt jogi képviselőnk,

[REDACTED] útján – az

Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panasz indítványt

terjesztjük elő:

Kérjük a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kúria – mint felülvizsgálati bíróság – Gfv.VII.30.343/2014/6. számú ítéletének alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, XXIV. cikkét és 28. cikkét.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Aljvszám:	10/2015-0/2015
Érkezett:	2015 AUG 08.
Kéreljroda:	
db:	

Kérelmünk indokolásaként az alábbiakat adjuk elő:

1.) A megsemmisíteni kért jogszabályi rendelkezés(ek), bírói döntések megnevezése, a határidőszámításhoz szükséges adatok közlése (a jogerős ítélet kézhezvételének időpontja, stb.):

A Kúria – mint felülvizsgálati bíróság – a csatolt Gfv.VII.30.343/2014/6. számú ítéletével a Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.026/2014/4. számú másodfokú ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Pécsi Törvényszék 14.G.20.662/2013/9. számú elsőfokú ítéletét helybenhagyta. A Kúria ítéletét 2015. június 2. napján kézbesítették részünkre jogi képviselőnk útján.

2.) Az Alaptörvényben biztosított jog megnevezése:

B) cikk (1) bekezdés: „Magyarország független, demokratikus jogállam.”

XXIV. cikk (1) bekezdés: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

28. cikk: „A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

3.) A közvetlen érintettség kifejtése (az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege, bírói döntés esetén a pertörténet röviden, az ügyben hozott bírói döntések stb.):

A Pécsi Törvényszék 14.G.20.662/2013/9. számú ítéletével az [REDACTED] 1/2013. (V.31.) számú – a 2012. évi beszámolót elfogadó – taggyűlési határozatát hatályon kívül helyezte, és kötelezte a Társaságunkat, hogy 15 napon belül fizessen meg [REDACTED] felperesnek 74.100,- Ft perköltséget. A Pécsi Törvényszék ítéletének indokolása szerint ugyanis a taggyűlési határozat a Gt. 144. § (2) bekezdésébe ütközött.

A Pécsi Ítéltábla a fellebbezésünk alapján indult másodfokú eljárásban hozott Gf.V.40.026/2014/4. számú ítéletével a Pécsi Törvényszék 14.G.20.662/2013/9. számú ítéletét megváltoztatva a felperesi keresetet elutasította, mert álláspontja szerint a felülvizsgált taggyűlési határozat nem ütközött sem jogszabály, sem a társasági szerződés rendelkezéseibe.

A Kúria Gfv.VII.30.343/2014/6. számú ítéletével – [REDACTED] alperes felülvizsgálati kérelme alapján – a Pécsi Ítéltábla Gf.V.40.026/2014/4. számú másodfokú ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Pécsi Törvényszék 14.G.20.662/2013/9. számú elsőfokú ítéletét helybenhagyta, mert álláspontja szerint a taggyűlési határozat a Gt. 144. § (2) bekezdésébe ütközött.

4.) Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabály, jogszabályi rendelkezés, bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével:

A Kúria Gfv.VII.30.343/2014/6. számú ítéletében hivatkozott - és akkor még hatályban lévő - Gt. 144. § (2) bekezdése azt írta elő, hogy "a taggyűlésre a tagokat a napirend közlésével kell meghívni; a meghívók elküldése és a taggyűlés napja között – ha a társasági szerződés eltérően nem rendelkezik – legalább tizenöt napnak kell lennie". Azaz a Gt. citált bekezdése a napirend (a napirendi pontok pontos megjelölésével való) közlését írja elő, nem pedig a napirendi pontokhoz esetlegesen kapcsolódó – akár tetemes mennyiségű – iratok előzetes megküldését. Így - álláspontunk szerint - a meghívóhoz csatolt mellékletként a Társaság ügyvezetője nem volt köteles megküldeni a Társaság beszámolóját és mérlegét, ahogyan azt például maga a Kúria is kifejtette a Gfv.X.30.345/2011/5. számú, illetve a Szegedi Ítéltábla a GF.I.30.419/2013/7. számú ítéletében. Azon felül, hogy a Gt. nem tartalmazott rendelkezést arra vonatkozóan, hogy a taggyűlési meghívó kötelező mellékletét képezi a Társaság gazdálkodására vonatkozó mérleg, a Társaság társasági szerződése sem tartalmazott ilyen előírást.

A Kúria ítélete - álláspontunk szerint - egyrészt sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt, a jogállamiság részét, tartalmát képező jogbiztonság (és hatalommegosztás) elvét, és követelményét. Sérti továbbá az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt azon követelményt, amely szerint „mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék; a hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”. Végül sérti az Alaptörvény 28. cikkében foglalt követelményt, amely szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik; az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak”.

Az Alkotmánybíróság már több határozatában kifejtette a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvét és tartalmát [pl.: 9/1992. (I.30.) AB határozat; 10/1992. (II.25.) AB határozat; 11/1992. (III.5.) AB határozat]. Így kifejtette: "a jogbiztonság az állam - s elsősorban a jogalkotó - kötelességévé teszi annak biztosítását, hogy a jog egésze, egyes részterületei és az egyes jogszabályok is világosak, egyértelműek, működésüket tekintve kiszámíthatóak és előreláthatóak legyenek a norma címzettjei számára". Ez irányadó nem csak a jogalkotó, hanem a jogalkalmazó szervek részére is, mert a jogbiztonság követelményének érvényesülése érdekében ezen szervek is a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket. Ez pedig az ítélkezési gyakorlat alapját kell, hogy képezze. A bíróság, illetve a bírósági jogalkalmazás és jogértelmezés nem veheti át a jogalkotó, törvényhozó hatalom szerepét azáltal, hogy a törvény szövegében nem rögzített - így általuk meg sem ismerhető - kötelezettségeket ró az állampolgárokra, illetve jelen esetben az adott gazdasági társaságra.

Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt "indokolási kötelezettség" a jelen esetben a Pp. 221. § (1) bekezdésében testesül meg, amely szerint "az ítélet indokolásában röviden elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást az arra vonatkozó bizonyítékok megjelölésével, hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyeken a bíróság ítélete alapszik; meg kell röviden említeni azokat a körülményeket, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, végül utalni kell azokra az okokra, amelyek miatt a bíróság valamely tény nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a felajánlott bizonyítást mellőzte". Ezen túl a Pp. 275. § (4) bekezdése tartalmaz még előírást, amelynek értelmében "ha a határozat - a (3) bekezdésben foglalt

eljárási szabály megsértésének kivételével - jogszabályt sért, a Kúria a jogerős határozatot egészben vagy részben hatályon kívül helyezi, és ha a döntéshez szükséges tények megállapíthatók, helyette, illetve az első fokú határozat helyett a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hoz, egyébként az ügyben eljáró első- vagy másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja". A Kúria azonban a hivatkozott ítéletében, illetve annak indokolásában (4-5. oldal) nem rögzítette sem azt, hogy a másodfokú bíróság ítélete milyen jogszabályt sért, sem azt, hogy ugyanazon jogszabályi rendelkezést miért és milyen értelmezés útján értelmezi a másodfokú bíróságtól eltérően. Ezzel pedig az indokolási kötelezettségen túl a közérthetőség követelményét is sérti az ítélet.

A bírósági jogalkalmazás tekintetében pedig a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban kell értelmezni, az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor pedig azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak, amely a hivatkozott ítélet esetében nem mondható el, hiszen a jogszabály szövegét, ahogyan fentebb már utaltunk rá, nem lehet oly módon értelmezni, amely szerint az a jogszabály szövegében egyébként nem szereplő előírásokat, kötelezettségeket is tartalmaz.

5.) Annak bemutatása, hogy az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

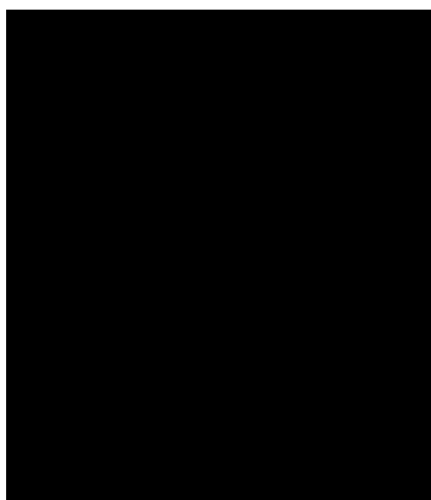
A 3. pontban rögzített pertörténet adatai alapján megállapítható, hogy a Pécsi Törvényszék 14.G.20.662/2013/9. számú ítéletével szemben benyújtott fellebbezésünkkel a jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettük, a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott Gfv.VII.30.343/2014/6. számú ítéletével szemben pedig további jogorvoslati lehetőségünk már nem áll rendelkezésre.

6.) Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Nyilatkozunk, hogy az ügyben nincs folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, a fentiekben említett felülvizsgálati eljárás lezárult, illetve perújítás kezdeményezésére nem került sor.

Pécs, 2015. július 29.

Tisztelettel:

Mellékletek:

- 1. Ügyvédi meghatalmazás*
- 2. Nyilatkozat az indítvány és a személyes adatok nyilvánosságra hozhatóságáról*
- 3. Érintettséget alátámasztó dokumentumok (bírósági határozatok)*

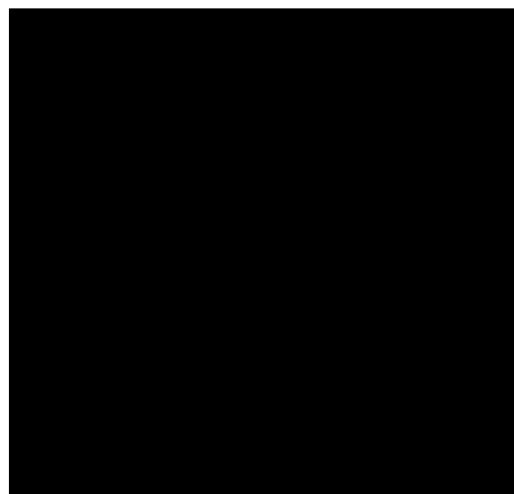
e

Alkotmánybíróság	
PÉCSI TÖRVÉNYSZÉK	
1015 Budapest, Donáti u. 35-45.	
Érkezett:	2015 JÚL 30.
<i>Pécsi-Törvényszék útján</i>	
Szám:	14.G.20.662/2013.
Példány:.....	Mell:.....

A

Alkotmányjogi panasz indítványa

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/2682-0/2015
Érkezett:	2015 AUG 08.
Példány:	1
Melléklet:	5+3 db
Kezelőiroda:	PM

a Kúria

Gfv.VII.30.343/2014/6.

számú ítéletével szemben.

Személyesen leadva:
2015 JÚL 30.

